

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

XLIX. Samsonis captivitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

NARRATIO XLIX.
SAMSONIS CAP-
TIVITAS.

Judic. 16. cap.

Anno Mundi 2894. Ante Ch. 1169.

N Unquam fortissimus Samson sic periisset, cum viris pugnare, quam cum feminis ludere maluisset. Portiarum urbis, cum feris, postibusque sublatarum furtum inultum: opprobrij sempiterni stigma, manebat Gazæorum nimis infossum, insculptumque memoriæ mærenti. Quod illi proinde dedecus, quibusnam artibus aut quibus vindictæ compendijs, expungerent, oblitterarèntve, sedulo secum, sempèrque volutabant. Et cogitantibus, neque consilium tandem, neque successus longè fuit. IMPUDICA mulier, uti Tartari, sic omnium ceteri generis malorum, JANUARIUS, quærentibus occasionem, aperuit aditum, ac stravit accessum in hunc, quem dicam, modum. In amænissima valle, cui nomen *Soreca*; non procul urbe *Ascalone*, sedem ac domum defixerat *Dalila* quædam, natione Philisthæa, prostituti corporis femina. In hujus flammæ æquæ, quam in Gazæa nuper meretriculæ cupidinem, Samson incidit. Ad quam, cum ex urbe sua prætoria, *Sarid* sapius commearet; Philisthæi cognitò, mulierem esse gentis suæ, cæperunt cum ea, grandis pecuniæ promissò depacisci, quò captum tandem insidijs Hebræum illum Herculem, pertraheret in pernici-

ciem. Mulier non avara minùs, quàm libidinosa, sive verè Samsonem amàrit aliquando, muliebri le-
 AP- ritate fidem mutans: sive potiùs amorem simulàrit, scelestà perfidà grassans: caput ejus Philisthæis Pro-
 ceribus addicit, Samsoni sceleratas insidias tendit; sed non penitus per omnia vel improvido, vel su-
 spicionis experti. Nam is blandimentis fallacibus, ac sciscitationibus astutis, aliquoties aggressam se, respon-
 sifset, sive alienissimis lactavit: ac dolo dolum re-
 pellens, ludere se per lenocinia fingentem, ipse ve-
 rum ludificavit.

Philisthæi Principes, ad prædam evocati, nuntiò mulieris; & intra parietes Dalilæ domûs, in insidijs delitescerent, quoties cum pecunia promissa vene-
 rant, toties decepti, cùmque sui ludibrio recesserunt. Dixerat enim Samson, imbellem ad resisten-
 dum se fore, si septem vinculis, nervo crudo, recentique plenis, & adhuc humidis neceretur; quos
 tamè, superveniente hostium manu tanquàm imbecille lini filum dirupit; quod iterum fecit, cùm resti-
 bus recentissimis, & adhuc ligaminum intactis, adstringeretur. Idem tertium repetijt, cùm septem
 capillorum discreti cincinni, liciò colligati, & in nodum redacti, circumvolutoque clavò, pavimento cubilis infigerentur; nam irruentibus Phi-
 listhæis, tanquam ad signum pugnæ, à fraudulenta amica datum, subito evigilans, emicansque, caput cum clavo, crinibus, & nodo de terra retra-
 xit.

Mulier metuens periculi, quod toties deceptis Philisthinorum Satrapis, impendère posset capiti, meretricijs lacrimis importuna Samsoni, non antè

destitit esse, quàm in quonam *Firmitatis* ejus lateret vis, pro compertissimo didicisset. Ad lacrimas accedebant aurium blanditiæ: risus inter & epulas canuntur à Sirene, Herois Hebræi, Delicij sui, præclara facinora, maxillæ strages, venatus vulpium, disruptæ leonis fauces; versatur partem in omnem amantis animus, suspirat, hæret, luctatur; non eluctatur tamen; cum enim & corporis sensum, & mentis viribus fatisceret Samson, nec jam sibi preferendam duceret importunitatem rogatricis; tandem amoris impatientiæ manus dedit: aperit, à puero cunabulisque Nazaræum esse se, DEOQUE conceptis verbis consecratum: ideoque religione voti, quod parentes nuncupârunt, & Angelus dictavit, adhuc primigeniam, novaculaque nesciam se gestare comam, cui vis omnis roboris sui divinitus innexa sit.

Dalilæ facile fuit, orationem animo concordem deprehendere; revocat igitur Philistinos Satrapas, & latebras veteres insidere jubet. Exinde Samsonem amore, somnoque demersum alto, quem papaveribus ac mulso conciliârat, genibus excipit, & dormienti, tonsoris ministerio, septem illos cincinnos, & quidquid crinitum fuerat, resecat; moxque incipit à gremio; deque genibus miserum aspellere. Nec ille reluctatur, dum DEO vires pristinas subtrahente languidus, debilis, & a quemvis etiam femineæ manus motum ac nutum impulsu facillimus, vix pedibus consistit; illa ad verberes suas reversa voces: Perijmus, exclamat, Samson: perijmus! Philisthæus nobis hostis in certaminibus est. Tum è latebris subitò prosilientes cum

ambus, & catenis Philisthini Proceres, Samsonem; nec quicquam veteres pugnas spirantem, aggrediuntur; comprehensum arctissime, tumultuosè vincunt: constrictumque, nec jam ulla sui parte repugnare validum, crudelibus cultris exoculant: ac pretiò perfidiæ muliebri persolutò, (quinque millia & quingenti erant argentei, seu sicli, quorum singuli sedecim sestertijs æstimantur) captivum in triumpho, *Gazam* urbem perducunt. Ibi retrusus in carcerem, & duabus revinctus catenis, trusatilem versare molam cogitur, adjunctò puerò, qui mancipium ad assiduum laborem Sannis, dictarijs, amaris exprobrationibus; flagris etiam, & verberibus adigebat, victum ac fontanam arctè, tenuiterque præbens. Samson Numinis vindictam agnoscens, & admissorum pœnitens, cum oculis iam non posset, animo lacrimabatur: quare Divina liberalitate, in gratiam recepto, cum coma sensim crescente, redijt & *gratuitum* roboris antiqui donum, cuius periculum faciendi non ita multò post, præclara se obtulit opportunitas. Audiet tamen omnis retrò posteritas, eum, qui leones nuper straverat, à lupa tandem fuisse prostratum.

NARRATIO L.

SAMSONIS GLO-
RIOSUS OCCASUS.

Anno Mundi 2899. Ante Christum 1154.